

ادامه بقا بجای زندگی

سه‌شنبه ۱۸ اسفند ۱۳۸۸ - ۹ مارس ۲۰۱۰

تحقیقات جدید: 70 تا 90% کسانی که با دستمزد های ناچیز بدون امنیت های اجتماعی در سطح جهان بکار مشغولند زنان می باشند
* Jana Frielinghaus

برگردان ناهید جعفرپور

در رسانه هائی چون " دی ولت" و " فینانسیال تایمز" آلمان و یا " فرانکفورتر آلگماینه" جهانی سازی سرمایه داری مرتبا بعنوان موتور رفاه و آسایش برای بشریت مورد تحسین قرار می گیرد. آنها برای اثبات این ادعا به بالا رفتن محصولات ناخالص داخلی اشاره می نمایند و مسلما در این میان زنان بعنوان برندگان جهانی سازی معرفی می شوند. به واقع هم مراکز تولیدی کنسرن های چند ملیتی در مناطق آزاد تجاری کشور های در حال توسعه برای زنان امکان کار و برخی از امکانات برای خروج از مناسبات خانگی مردسالاری را مهیا نموده اند. اینکه مزد دریافتی برای این گونه مشاغل در شرایط بسیار بد کاری و فارغ از هرگونه امنیت اجتماعی آنچنان غیر انسانی و ناچیز است به هیچ وجه در این رسانه ها قید نمی شود.

نگاهی کوتاه به شرایط زندگی " زنان در سایه جهانی سازی" در تحقیق انستیتوی زیگبورگر زودویند و کلیسای پروتستان لوتر بایرن آلمان درج گردیده است که بنام " اقتصاد غیر رسمی و منطقه آزاد صادرات" علنی گشته است.

اینگبرگ ویک محقق این کار تحقیقی آمار های "سازمان همکاری های مشترک و توسعه" و "سازمان بین المللی کار" را مورد تحقیق قرار داده است و تصویری روشن از وضعیت دستمزدی و شرایط کاری زنان کارگر این مناطق را به ما ارائه می دهد. برای مثال ماریا توررو آوالوس از پرو که در خانه دوزندگی لباس های با سنگ و مروارید را انجام می دهد برای هر لباسی که کاملا به پایان می رساند این زن 48 ساله چیزی میان 5 سنت تا یک یورو دریافت می نماید و بدینوسیله تنها بخشی ناچیز از حداقل دستمزد دولتی 120 دلار در ماه دریافت می نماید.

اگر ماریا مریض بشود هیچ درآمدی نخواهد داشت. حتی او نمی داند برای چه کسی کار می کند. واسطه ای که ماریا از وی لوازم دوزندگی

را می گیرد از سوی کارگاهی بزرگ است که این کارگاه هم با کارگاه بزرگتر دیگری در رابطه است. خانم ویک می خواهد این مسئله را نشان دهد که زنان در کشور های در حال توسعه به این علت به این گونه مشاغل طاقت فرسا و کم مزد تن می دهند، چون مادرانی که غالباً سرپرست خانوار هستند و کودکان خویش را به تنهایی بزرگ و تغذیه می کنند مجبور هستند به هر شرایط طاقت فرسائی تن در دهند.

تعداد مناسبات کاری بدون امنیت های اجتماعی در سال های اخیر بصورت غم انگیزی افزایش یافته است. طبق آمار سازمان جهانی کار درست دو سوم تمامی کارگران سال گذشته در سرتاسر جهان در اقتصاد غیر رسمی کشورهای در حال توسعه و کشورهای توسعه یافته به کار مشغول بوده اند. در جنوب جهان فروشندگان خیابانی زن، کار زنان در کارگاه های کوچک، بعنوان مستخدم و زنانی که کار درخانه می کنند - در شمال جهان کارهای کم مزد، زنانی که نیمه وقت کار می کنند، روزمزدی کار می کنند، قرار دادی و فصلی کار می کنند در شرکت های کوچک و بزرگ. در سراسر جهان دو سوم این کارگران فقیرند.

3500 مناطق آزاد تجاری که به بعدی گسترده کار بدون امنیت اجتماعی را ارائه می کنند و هر رور بیشتر از پیش انسانهایی را که در اثر پیامد انهدام ساختارهای محلی بیکار شده اند را به چنین کارهایی جذب می کنند، در شرایط کنونی در 1300 کشور متمرکزند و در حدود 66 میلیون نفر کارگر دارند که 70 تا 90% آن کارگران زنان هستند. زنانی که تمامی حقوق کار از آنها گرفته شده است.

جالب اینجاست که چه برای کارگران زن و چه برای کشورهای که شرکت های بین المللی در مناطق آزاد آن به تجارت می پردازند رفاهی وجود ندارد. تقریباً در 130 کشوری که مناطق آزاد تجاری برقرارند در این کشورها به هیچ وجه رشد اقتصادی پدید نیامده است. منفعت بزرگ را تنها شرکت های غربی داشته اند و میلیارد ها دلار از کشورهای در حال توسعه به کشورهای صنعتی واریز گشته است.

در کنار 66 میلیون کارگری که در کارخانه های مناطق آزاد بکار می پردازند طبق آمار سازمان جهانی کار بین 150 تا 300 میلیون انسان دیگر کار را در خانه های خود انجام می دهند و تولیدات را به واسطه ها تحویل می دهند. این کارگران به واقع کارگرانی هستند که "در سایه جهانی سازی" قرار گرفته اند. تک و تنها و بدون هرگونه نماینده اتحادیه ای که از حقوق آنها دفاع کند.